

דף יג.

או"ה סימן תמד סעיף א

עין משפט א.

א. י"ד בניסן שחל להיות בשבת, בודקין בליל י"ג ומבערים הכל לפני השבת, ומשיירין מזון לב' סעודות לצורך השבת. שסעודה שלישית זמנה אחר המנחה^ע, ואז אינו יכול לעשותה לא בחמץ ולא במצה אלא

☞ טוב שאדם לא יגדל בהמות או עופות בביתו כי יצטרך ליזהר להאכילם לפניו שלא לגרום צער בעלי חיים, שם אות ל"ב.

☞ מי שרוצה לזכות בהתמדה לקום בחצות, יפריד עצמו מהגשמיים ויכוון בברכותיו ובאכילתו כי ע"ז מקדש את עצמו ברוח הקודש, ועוד בלילה יאכל מאכלים קלים, כה"ח אות ל"ו.

☞ יקדים אדם בשר עוף לאכילת בשר בהמה, ובשר בהמה דקה לבשר בהמה גסה, וכן מבושל לצלי, ודגים קודם לאכילת כל סוג בשר כי הדגים הם חמים ביותר ומעכל המאכל במהרה, כה"ח אות ל"ח מדברי הרמב"ם.

☞ ויאכל אדם צמוקים לפני הסעודה והם גם טובים להעביר דאגה מלב אדם, כה"ח אות מ' משבט מוסר.

☞ לא ירבה אדם באכילת פירות שיש בהם טעם וגם ריח כי זה מרבה טומאה, שם אות מ"ב.

☞ ועיין בכה"ח אות מ"ג, דאברים הימניים יותר טובים מהשמאליים, ובשר עוף יותר טוב מבשר בהמה ובשר בהמה טוב מדגים.

ס. ☞ ממשנה פסחים מ"ט. ורמב"ם פ"ג. אם שכח להפריש חלה מלחם חמץ שהכין לצורך סעודת שבת זו, אסור לאכול מחלה זו ואין לזה תקנה, מ"א סי' תק"ו ס"ק ח'. ואם א"א לו בענין אחר ושלא תתבטל סעודת שבת, אפשר לסמוך על המקילין להפריש ולתת לכהן קטן או לעשות דרך אחרת כמבואר בכה"ח אות ח'. ובשבת זו טוב שיקצרו בשחרית ובמוסף שלא יעבור זמן איסור חמץ.

ע. ☞ מ"מ גם בשחרית יפסיק סעודתו לשתים היינו בברכת המזון, דהרי י"א דיוצא בזה, הגם שבסי' רצ"א סעיף ב' פסק דאפי' בדיעבד לא יצא אם עשאה לפני מנחה. כה"ח אות ח'.

☞ ומצת מצוה השמורה אסור לטלטלה בשבת זו בע"פ שחל להיות בשבת, אבל מצה רגילה כיון שראויה לתרנגולים מותר לטלטלה. עיין בכה"ח בסי' תע"א אות כ"ד שכתב כן.

במצה עשירה שנילושה רק במי פירות בלבד^פ, וצריך לעשותה קודם שעה עשירית.

הגה: במדינות אלו שאין נוהגים לאכול מצה עשירה^צ כמובא בסי' תס"ב סעיף ד' ברמ"א, יעשה סעודה שלישית במיני פירות או בשר ודגים כמבואר בסי' רצ"א סעיף ו' ברמ"א.

עין משפט ב.ג. או"ח סימן תמג סעיף ב

ג. ישראל שהיה בידו חמצו של ישראל אחר בפקדון יעכבנו עד שעה חמישית^ק ביום י"ד, ואם לא בא בעליו ימכרנו לא"י^ר, ואם לא מכרו חייב לבערו^ש בזמן איסורו אפי' אם אינו חייב באחריותו.

פ. ומברך עליה בורא מיני מזונות, ודלא כהברכי יוסף שכתב דיטול ידיו ויברך עליה המוציא ויאכל כביצה ויותר מעט. ויזהר לאכול גם כזית תבשיל בסעודה ג' כמו שאמר המגיד לר"ן. כה"ח אות י"ב.

צ. אבל בספרד נהגו לאכול מצה עשירה גם בפסח כדברי השו"ע. מ"מ יותר טוב לקיים סעודה שלישית במיני פירות או בשר ודגים שאינם משביעים כ"כ, ובזה מותר גם אחרי שעה עשירית רק שיזהר שלא יאכל אלא כזית כדי שיאכל בלילה לתיאבון. כה"ח אות י"ז. ורשב"י היה עוסק במעשה מרכבה במקום סעודה שלישית בע"פ שחל להיות בשבת, וכ"כ השל"ה, ועיין מש"כ בכה"ח אות י"ח ע"ז, שהוא דוקא לרשב"י, אבל אנחנו צריכים לעשות סעודה.

ק. היינו תחילת שעה חמישית שאז נאסר באכילה מדרבנן.

ר. משום השבת אבדה לבעליו. ועיין בחו"מ סי' רצ"ב סעיף י"ז. ומ"מ המפקיד בכל מקום שהוא נמצא ימכור אותו לעכו"ם ולא יסמוך על הנפקד שמא ישכת. כה"ח אות כ"ה.

ש. אף שהנפקד אינו עובר עליו, מ"מ יבערנו שלא יעבור עליו המפקיד, ואף דיתכן שהמפקיד מכר אותו לעכו"ם אין ספק מוציא מידי ודאי. ב"ח. ואם לא ביערו הנפקד חייב לשלם למפקיד דמי הפקדון שהרי שומר חנם שהיה יכול להציל ברועים ומקלות ולא הציל חייב, והיה אסור לו לסמוך שאולי המפקיד מכרו לעכו"ם במקומו. מיהו אם החמץ עדיין בעין יכול לומר לו הרי שלך לפניך. מ"א ס"ק ה'. וחלקו על המ"א, וא"כ המוחזק יכול לומר קים לי כמאן דפוטר. כה"ח אות כ"ו.

ו. ואם היה החמץ משכון ביד המלוה, הדבר בפלוגתא אם לא ביערו בזמן איסורו. כה"ח אות ז"ך. אם גזל חמץ ועבר עליו הפסח ואח"כ אומר לנגזל הרי שלך לפניך אין החמץ

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

הו"מ סימן רצב סעיף יט

יט. ב. כל המוכר פקדון על פי ב"ד, הרי זה מוכר לאחרים ואינו מוכר לעצמו, מפני החשד, והדמים יהיו מונחים אצלו. ויש לו רשות להשתמש בהם, לפיכך הרי הוא עליהם שומר שכר אעפ"י שעדיין לא נשתמש בהם.

עין משפט ד. יור"ד סימן רנז סעיף ב

ב. גבאי צדקה שאין להם עניים לחלק להם עושים כל המעות לדינרים רק לאחרים ולא לעצמם.

כמ"כ אם צריכים למכור מה שגבו מהתמחוי ימכרו לאחרים ולא לעצמם משום החשד.

ב. ג. אין מחשבין בצדקה עם גבאי צדקה^ה ולא בהקדש עם הגזברים שנאמר "ולא יחשבו את האנשים אשר יתנו את הכסף על ידם לתת לעושי המלאכה כי באמונה הם עושים".

הגה: מ"מ כדי שיהיו נקיים מה' ומישראל טוב להם ליתן חשבון^א, וכל זה בגבאים הכשרים, אבל מי שאינו כשר^ב או שנתמנה באלימות ובחזקה צריך ליתן חשבון, וה"ה בכל הממונים על הציבור.

הגה: כשרוצים הציבור יכולים לסלק הגבאי ולמנות אחר^ג, ואין כאן משום

נאסר, כ"כ הנו"ב סי' כ', אך דעת רוב הפוסקים לאסור. כה"ח אות כ"ח.

ת. בברייתא שם דף ט' ע"ב, ובטור הוסיף "הכשרים" וצ"ל דכל אחד יש לו חזקת כשרות עד שאיתרע. מראשון לציון.

א. והוא ממדרש תנחומא ריש פ' פקודי ממשה ע"ה, ועיין בגאון אות א'.

ב. אפי' נתמנה מדעת הציבור. ש"ך ס"ק ג'. דאם קוראים עליו תגר שלא נהג כשורה וחושדין אותו בדבר שראוי להסתפק בעיני הדיין פשוט שצריך ליתן חשבון לפני כל מערער עליו.

ג. בש"ך בס"ק ד' כתב בשם הכלבו דבתוך הזמן שמינו אותו לכך אין יכולים לסלק משום חשד, וא"כ מסלקים אותו רק בסוף הזמן שאז אין חשד, וכ"כ בברכי יוסף. והגם שבכל דבר מצוה כיון שעלה שוב לא ירד כיון שהמינוי לזמן קצוב הוי כהתנו. מספר

 את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדד שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477
 email: minchat.aaa@gmail.com

חשד וה"ה לשאר הממונים.

עין משפט ה.ו. הו"מ סימן רצב סעיף טז

ז. המפקיד פירות אצל חבירו והרקיבו, דבש ונפסד, יין והחמיץ הרי עושה תקנה לבעל הפקדון אם אינו בעיר ומוכרם בכ"ד ד' אע"פ שעמדו בהפסדן ואינם נפסדים יותר מ"מ הסלים והכלים מוסיפים הפסד.

ראשון לציון. וכן מבואר להדיא בשו"ע או"ח סימן נ"ג סי' כ"ו. עי"ש. ד. מברייתא שם בכ"מ ל"ח ע"א וכחכמים.